

V Sloveniji je sredina januarskega vikenda rezervirana za tradicionalni mednarodni popis vodnih ptic (IWC), ki poteka tudi po vsej Evropi in drugod po svetu. Letos sva popisovala dve majhni reki **V VIPAVSKI DOLINI**, ki sta precej dobro prezimovališče in gnezdišče povodnih kosov, a skorajda nobene druge vodne ptice (razen občasnih sivih čapelj in mlakaric). Dan je bil sončen in prijeten, popisala pa sva devet povodnih kosov. Vsekakor ni veliko, če jih primerjamo s sedemindvajsetimi zabeleženimi lani na Bači, a vseeno dober seštevek za dva potoka s skupno dolžino približno sedmih kilometrov.

Domen Stanič in Sara Cernich



POVODNI KOS
foto: Janez Papež



SIVA ČAPLJA
foto: Ivan Petrič



IZ ZBIRK
PRIRODOSLOVNEGA
MUZEJA SLOVENIJE

Veliki žagar

// Al Vrezec

Muzejske zbirke ne hranijo le primerkov za potrebe raziskav in razstav, pač pa gre tudi za trajno ohranjanje primerkov, ki so tako ali drugače povezani tudi z nezakonitimi dejanji. Pri tem gre lahko za nezakoniti lov, zastrupljanje in drugo namerno pobijanje ptic. Prirodoslovni muzej Slovenije je po Uredbi o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah pristojen za prevzem mrtvih primerkov ptic. Pri tem je ključno ugotavljanje vzrokov pogina, ki so lahko vir podatkov pri opredeljevanju dejavnikov ogrožanja ptic. Eden takih dejavnikov je tudi nezakoniti lov, in že leta 2014 so bili v sodelovanju z Veterinarsko fakulteto Univerze v Ljubljani z rentgenom pregledani zbrani kadavri ptic iz muzejske skrinje. In ugotovitev? Da, v Sloveniji še

vedno poteka nezakoniti lov na ptice, čeprav smo še do nedavnega domnevali, da je kultura in zavedanje o blaginji za naravo pri nas že dovolj visoka. Eden tovrstnih prvih dokazov je bil samec velikega žagarja (*Mergus merganser*), ki ga je dne 27. 1. 2006 Franci Kosi našel mrtvega ob reki Muri pri Babičevem mlinu pri Veržeju. Ptica je bila videti povsem zdrava, z ustreznim podkožnim maščevjem, kot se za zimski čas spodobi, rentgen pa je odkril kopico svinčenih šiber v njenem trupu, kar pomeni, da jo je nekdo ustrelil od dokaj blizu, iz česar sklepamo, da je ni mogel zamenjati denimo za lovno mlakarico (*Anas platyrhynchos*). Primerek je danes kot preparat, ki ga je izdelal Andrej Kapla, shranjen v študijski muzejski zbirki pod inventarno številko 7514.



foto: David Kunc

foto: Bojan Zorko